

Diplomová práce: Historie farnosti Liběchov v letech 1837-1877

Jméno a příjmení (student): Miroslav Jan Šantin

Oponent: Petr Kubín

Posudek oponenta:

Diplomová práce tématicky navazuje na předchozí práci bakalářskou, zpracovávající dějiny téže farnosti v letech 1890-1935. Nyní si autor zvolil o něco starší dobu, přesně vymezenou léty 1837-1877, kdy Liběchovice spravoval farář Filip Čermák Tuměřický (nicméně nebylo nutné se tak striktně držet doby jeho „farářování“, spíše měl diplomant časově navázat na svou předchozí práci). Diplomovou práci si Miroslav J. Šantin rozvrhnul do několika hlavních oddílů, a sice na uvedení do dějin obce Liběchova a jeho farnosti (která existovala už ve středověku), na farní správu, na život farnosti a konečně na místní specifikum v podobě významného vlasteneckého života na místním zámku a faře. Celé pojednávání dějiny se pochopitelně točí kolem hlavní osoby faráře Čermáka, českého vlastence, a jeho přítele, patrona farnosti a majitele liběchovického zámku Antonína Ladislava Veitha. Opominuty nejsou ale ani každodennosti v obci a ve farnosti, takže celek působí vyváženým dojmem. Diplomant velmi pečlivě prostudoval dostupné prameny v archivech, v práci mu výrazně pomohl vlastní nález liběchovické pamětnice z let 1731-1946, jejíž výpovědní hodnota je nezastupitelná. M. J. Šantin také výborně zvládl práci s vědeckým aparátem, na vše je poctivě odkázáno, vše je snadno dohledatelné.

Text je čtivý, neutápí se v detailech, ale všímá si věcí podstatných. Samozřejmě nejzajímavější jsou kontakty obou hlavních protagonistů s předními českými vlastenci. Zde ale měl diplomant lépe objasnit pozadí těchto styků, jak se obyčejný farář dostal do přátelských vztahů s předními muži tehdejší české společnosti. Tady nestačí prosté konstatování, že tomu tak bylo a že za ním jezdili na faru (s. 26). Konečně podle diplomanta uvedl farář tuto společnost i na liběchovický zámek, resp. nejdříve přivedl zámeckého pána k vlastenectví a pak se zde konala vlastenecká setkání (s. 85). Bylo by bývalo dobré slyšet i altera pars, tj., zda a jak faráře a patrona zmiňují ve svých pamětech čeští vlastenci. V této souvislosti je také zajímavé, že obec s převážně německým obyvatelstvem (85% ?, na s. 16 je špatný součet!) byla takto navštěvována českými vlastenci. Promítlo se to nějak do života farnosti, nebo to byla soukromá záležitost faráře a patrona?

Práci s prameny zvládl M. J. Šantin, jak už řečeno, velmi dobře, obsáhle se věnoval jejich popisu a hojně je využívá v samotném textu. Jen by bylo dobré se naučit správně editovat staré texty, tzn. v přepisu používat transkripce, nikoliv transliterace, namátkou například „Ježíše Krista“ (s. 38) nebo „již žádné více“ (s. 55) etc. Důležité však je, že diplomant prameny užil ve správné míře a že mu zásadním způsobem pomohly k vytvoření historické syntézy.

Konečně poslední výtka se týká farního kostela sv. Havla. Je to stavba barokní, ale musela mít svého gotického předchůdce. Tady mi schází zmínka, zda respektuje starší stavbu nebo zda jde o kompletně nový chrám. V příloze je také fotografie kostelíka sv. Ducha, očekával bych tedy, že bude alespoň stručně popsán spolu se Sv. Havlem, ale není tomu tak.

Moje výhrady jsou převážně dílčího rázu (kromě chybějícího pozadí vlasteneckých kontaktů faráře a jejich vlivů na chod farnosti), jako celek je diplomová práce kvalitní, ba psaná na nezvykle vysoké úrovni, uvážíme-li, že se nejedná o studenta historických věd, ale teologických nauk.

S potěšením tedy d o p o r u č u j i diplomovou práci Miroslava J. Šantina k obhajobě!

V Praze dne 2. června 2009

.....
podpis oponenta

